

Bergen den 17. April 1868.

Mil Rjær Edward!

Takk for dit Telegram
i gaaer, hvilket statuerligvis berodede
os alle en stor glæde. Du havde ikke
møntet at jeg skulle sendt dig
min Syntenskrift fra Fotograf til-
bage, og vi var jo også først tankt
at gjøre det, men fældt dog at læse
en Brevde sig i de fåa Ord var saa
utilstrækkelig, at det var bedre at
sende Brevet idag. Ja, min Rjær vel-
sigende Edward! Du er ikke vid om
hvilkon et Rjærlighed Du stodde en
omfattet af Baronietshjærring, og
Du maa desfor også have fornemt
med hvilken Styrke der var i land. Noget
fra den Rjærstiens Effemantur, og
med hvilken Styrke den lebe vilket.
Gud være med! Et Alt ei ves over, og
at han har Rjærlighed. Ja, et vakkert
Barn, saa maa du være lige glad over
det end en bles en spet. Vi gratulerer
Dig og din Rjær. Næste mand denne
gheds gaaer, og omrøbe af Thørstel at
I maae holdt dem... og opføres nogen
glæde deraf. Nu kan da Næste faaet
sig en Rjærlighed, og jeg haabet hem

vil vidre at omgangen varlig derved.
Saa gleder at jo q. Hjertes lande. Men
og Døm i Paulus, og at jo q af
Hjertet ommer jo q Melinde aflagt
dem en Brost Vist. Fortraadtlig
skriver du snart, og lader os faa vid
lidt mere Ber Med. - Minn Bon da
i Maa paa Fodselsstiftelsen saa jeg.
ja ja, maa Alt er vel, saa er det jo alt
Samme, men Besparosken, pecunien
Herrværdi havde vist været betydelig.
Du hører saa ofte fra mig nu, min
Bian Edvard! at jeg trodte du trættes,
hvorfor din Mann dog ikke undres over at
jeg min Bonner, thi ved sig en høi
tedelig Lejlighed maatte jeg nød.
Vendligvis kriige Dig mit Hjertes
varmeste Ønske, Saasel som og min
Tall færdi. Det har besodet mig Bed-
ste fader, glæden. Ja dermede har det
man lidet Glæde jeg som Saadan
i Præstiden Man regte godt, da jeg
jo ikke en gang Man faar se det
vel, qvad lide Værel, kend mininde
faar Hjælpe det, men en Glæde
vil det dog stede nære minne at høre
at det tages godt, og at det maatte
hende Ja. Foralde megen Tregde
mit underlige Ønske, og maa det en
Fitfaldet, da fældet den lidt af denne
Glæd paa grunde Bedste fac.

Sante Pius med Mariaen og Oscar,
Sant-Bent med sin Marie spiste
Middag hos os i gaar, og vi tömte
da et glas for Jesu og dem, Kloakelund
Yndighed. - Stakkels Sante Marie!
hun er meget plærie, og man doer
oftest holdt hende i læren. - V. har sat
deles snart Helligdagsvin, men
Bøldt. Jeg har notet i Krestet til
Frøken paa Nørrebro, og han da mattede
sig ikke medt haand den stor Tildra-
gelse; han tager vist nok uideelig del
deri. - Jeg maa bare at høje et blyd
og meget Bøldt paa Couturet, thi da
vi gennede min Hostie strax at mæde
sig i f. g vil derfor sig lig Frærel
for denne Gang, da jeg blædes ikke
har lejt igjen at fås saa Fortøjeligt
paa Falder.

Mos og Sødsmed. send. Jes Pøggi
Rjærholt til Anna og bedste Oa-
kres.

Du maa um endelig fortælle mig om
Du er ret lykkelig over Faer. Du
underlyder at jeg ikke er godt man
tænke mig dig over Saadet. Er du
imidlertid ikke dygtig over i den lille?

Se saa, Leon! og var overrasket
og velrigt mod din Nica, af
Hils. Tonny von... Herr. Prieg.